

ο Δρ. Δρακατόρ
Dr Drakator

Παρουσιάζει
Presents

Τη νέα υπερπαραγωγή
The new super production

ΤΟ ΝΤΟΥΒΑΡΙ II

THE WALL II

Ένα συγκλονιστικό χορόδραμα που μαρτυρά
το τέλος του θεάματος στο κατώφλι του 21ου αιώνα
A shocking chorodrama that reveals the end of show
business on the threshold of the 21st century

Μην το χάσετε!
Min to hasete!

ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ - ΡΑΔΙΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

Η ΠΙΟΛΗ

Μηπως στα πόδια μου ξεμυλιάται
 θολό και τριπόρο το γυαλίλο περίγραμμα
 του ναρκωμένου οσάματος της πόλης
 Ακρωτηριασμένο, κολλημένο
 αν' τα χιλιάδες φιδωτά
 ποτάμια της αεράλιου
 που ορέχασαν για ναβντα
 το κελάρωμα των πηγών και
 το θρόλομα των δέντρων,
 με χιλιάδες ανοιχτές πληγές.
 Ματαται σπκάνει στον ουρανό
 εκτόχησφια κίρατες
 στους κόλπους του έχει από καιρό
 χαθεί η ανθροπική επαφή.
 Υπόκοφες κραυγές αγωνίας
 δεν καταφέρνουν να γίνουν κραυγή.
 Ηθοκονία στο θάνατο παρά στον έρωτα
 η πόλη μου αναννεί, πονά, ζει.

Αφουγκράζομαι ανθροπικές κινήσεις
 των μικροτόνων του ούκων.
 Πόνος, χαρά κι οργή
 ανήκουν στα ανθροπικά ηλάσματα
 μια κι οι λαιές τους είναι προσηπορατισμένες
 ανθροπικές μονάδες, προγραμματισμένες
 με μικρά διασηματα χαράς,
 σαν αιμασίτιμες βαλβίδες εκτόνωσης
 για να τραβήκουν μεθηνια το δόσιμο τους
 μέχρι να οβήσει τα φως της ύπαρξης τους.

Η καρδιά μου σφίγγεται
 καθώς στους δρόμους πνέει
 ο άνεμος της υποταγής
 σκεπτά κυράλια αν' την μέση
 οβησμένα μπατα χαράς οράματα
 ανθροπικοί που ακουνησιόταν
 χαράς να σταννισαννίται
 πως θα βρον τη δίνωρη
 να αναλίσουν το κομπάγιονα διαλίσουν την
 γενεαλόθηστο δηλητηριασμένο αέρα
 που ναρκώνει
 να σπκάνουν τη βίσηα της πόλης
 που σε γράλα τους κερκικιόλωση.

Για επικοινωνία:
 Τ.Θ. 10969
 Τ.Κ. 54101

ΑΓΙΤΑΝΟΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΣΥΝΤΑΙΤΕ ΑΙΘΗΣ

Αν δεν μπορείτε να έινς ελευθερία
 βλαφνος τη οκλυσθά σος ελευθερία.
 Αυτό οάμα σου
 το σπηαδόν, χάλις ήρες
 μη φωνάδες από κόνο η οργη,
 φόρεσε ένα ποίχο που να της κρβίσει.
 Σηπόδε την ανασοφάδεια
 στο ήσοο μέπος του μπαλου σου,
 ψάδε στους καθρέφτες
 για τη χυμένη σου μορφή.
 Το είδαο σου θα ήσονται ερεφ
 έτοιμο να σου γυρορελάσει
 επιβαλαοικιά.

Νοσηπαρετε, Ζησιτε,
 Καλαρεστε, Μεθιστε σι' έραμα της
 ελ. Είναι οβλορη η ζωή και ούκωδη
 όταν εμπλέκε σαν φέλλος
 στη δίνη του παλατος,
 όταν χυδέτετε το μικρό κήπος
 τον εαυτολη σου
 που γονηγοβίσει αναστοχα
 καταβροχθίλοντας ενασθησιες
 όταν υπνωπατε ανάμεια
 στο βράχια της ανόρωσης.
 Ισοος ένα κενό πριν το τέλος
 να κληρωσει και να δινε
 πως η καταλήξη
 κάθε ζωής είναι ένας θάνατος
 και πως το μένω που ετίς
 ήταν η πόρτα που τραλά διανοος.

ΒΑΒΙΛΗ, ΑΦΟΥΤΚΡΑΣΟΥ, ΜΙΑΑ,
 ΝΟΙΟΕ Μ' ΟΑΕΕ ΣΟΥ
 ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ
 ΚΑΙ ΟΡΤΕΟΥ

ΝΑ ΞΑΙ ΠΡΟΤΑΙΟΝΙΣΤΗΣ/ΣΤΡΙΑ
 ΣΤΟ ΠΑΙΧΝΙΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ